

VARIANȚA C

EXAMEN DE LICENȚĂ – PROBA SCRISĂ
SPECIALIZAREA DREPT
SESIUNEA IULIE 2024

1. Starea de temere justificată ce a determinat o parte să încheie un act juridic, insuflată prin amenințarea cu exercițiul unui drept:

- a. nu poate atrage anularea actului în nicio situație;
- b. poate atrage anularea actului, indiferent de scopul în care s-a făcut amenințarea;
- c. poate atrage anularea actului, chiar dacă este îndreptată împotriva unei persoane apropiate părții al cărei consimțământ a fost viciat.

2. În materia condiției, ca modalitate a actului juridic, sunt incidente următoarele reguli:

- a. înainte de îndeplinirea condiției creditorul nu poate face niciun fel de acte cu privire la dreptul său;
- b. în actele juridice translativ de proprietate – afectate de o condiție suspensivă – *pendente conditione* – riscul pieririi fortuite a bunului individual determinat, ce constituie obiectul obligației de a da, va fi suportat de către dobânditor;
- c. în lipsă de stipulație sau prevedere legală contrară, fructele culese ori încasate înaintea îndeplinirii condiției se cuvin proprietarului sub condiție rezolutorie.

3. Prescripția extinctivă:

- a. poate fi opusă, și prin reprezentant, numai de către cel în folosul căruia curge, chiar dacă a fost de rea-credință și fără a fi ținut să producă vreun titlu contrar;
- b. stinge doar dreptul de a introduce o cerere în instanță;
- c. începe să curgă, în caz de violență, din ziua încetării acesteia, dar nu mai târziu de împlinirea a 18 luni din ziua încheierii actului juridic.

4. În materia actului juridic civil:

- a. dacă prin lege nu se prevede altfel, bunurile unui terț pot face obiectul unei prestații;
- b. obiectul trebuie să fie licit, sub sancțiunea nulității relative;
- c. spre deosebire de terțul autor al unui dol, terțul autor al unei violențe, independent de anularea contractului pentru viciul de consimțământ respectiv, răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta.

5. A se obligă să plătească lui B o sumă de 1000 de Euro dacă acesta din urmă distruge mașina lui C. Astfel:

- a. actul juridic este lovit de nulitate absolută pentru cauză ilicită;
- b. actul juridic este valabil întrucât numai motivul determinant pentru încheierea lui de către A a fost ilicit;
- c. actul juridic este lovit de nulitate relativă.

6. Dreptul de trecere:

- a. nu se poate recunoaște în favoarea proprietarului unei construcții;
- b. se dobândește numai prin acordul dintre proprietarul fondului dominant și proprietarul fondului aservit;
- c. se poate stabili numai cu consimțământul proprietarului fondului aservit și cu plata dublului despăgubirii, atunci când lipsa accesului este imputabilă proprietarului care pretinde trecerea.

7. Posesia:

- a. încetează în cazul înstrăinării bunului, cu excepția cazului în care bunul rămâne în detenția înstrăinătorului;
- b. exercitată asupra unui bun imobil prin intermediul unei alte persoane poate duce la dobândirea fructelor de către posesor;
- c. asemănător detenției precare, este o stare de fapt.

8. Andrei îi donează apartamentul său lui Claudiu în anul 2020, dar acesta din urmă nu poate dispune liber de el, cât timp nepoata lui Andrei, Maria, locuiește acolo pe perioada studenției sale de 4 ani la Drept:

- a. dacă Claudiu vinde apartamentul după un an, numai Andrei va putea solicita anularea actului de vânzare;
- b. dacă Claudiu decedează după un an, legatarul său universal va putea dispune liber de apartament, chiar și înainte ca Maria să fi absolvit cursurile facultății;
- c. dacă Claudiu datorează din 2019 bani unei bănci, aceasta din urmă nu va putea extinde executarea silită asupra apartamentului dobândit.

9. Elementul *animus domini* al posesiei:

- a. lipsește atunci când bunul este folosit cu intermitențe considerate anormale în raport cu natura bunului;
- b. nu se regăsește în cazul drepturilor reale accesorii;
- c. este incert atunci când stăpânirea bunului se întemeiază pe un contract de închiriere provenit de la un neproprietar.

10. În cazul admiterii acțiunii în revendicare imobiliară:

- a. pârâtul va fi obligat, la alegerea sa, să restituie bunul sau să plătească despăgubiri către proprietar;
- b. pârâtul de rea-credință are dreptul la restituirea cheltuielilor necesare;
- c. toate fructele culese până la pronunțarea hotărârii de admitere se cuvin pârâtului, dacă acesta a fost de bună-credință la data intrării în posesia imobilului.

11. În materia răspunderii civile delictuale:

- a. temeiul pazei juridice este întotdeauna o autoritate de drept;
- b. raportul de prepușenie poate să aibă izvor contractual;
- c. în cazul scindării pazei juridice, detentorul precar răspunde pentru prejudiciul cauzat de viciul intern al lucrului.

12. În materie contractuală:

- a. declarația unilaterală de rezoluțiune nu este supusă niciunui termen de prescripție;
- b. condiția substanțială a rezoluțiunii judiciare este neexecutarea însemnată a obligației de către una dintre părți;
- c. admiterea excepției de neexecutare are ca efect încetarea contractului civil.

13. În materia impreviziunii:

- a. una dintre condiții este schimbarea împrejurărilor ulterior încheierii contractului;
- b. efectele se produc pentru trecut și pentru viitor (*ex tunc* și *ex nunc*);
- c. încetarea contractului este posibilă doar dacă debitorul și-a asumat riscul schimbării împrejurărilor.

14. În materia răspunderii civile delictuale:

- a. răspunderea părinților pentru prejudiciile cauzate de minor este o răspundere specială în raport cu răspunderea cadrului didactic pentru prejudiciile cauzate de elevul minor;
- b. lipsa discernământului nu îl scutește pe minorul, autor al faptei prejudiciabile, de plata unei indemnizații, în condițiile legii;
- c. orice șansă pierdută, indiferent de gradul său de probabilitate, duce la repararea prejudiciului.

15. În materie contractuală:

- a. convenția de porte-fort nu este o excepție veritabilă de la relativitatea efectelor contractului;
- b. principiul neutralității este specific stipulației pentru altul;
- c. reprezentantul devine parte a contractului pe care îl încheie.

16. Acțiunea redhibitorie:

- a. este imprescriptibilă extinctiv;
- b. este admisibilă doar dacă natura viciului face lucrul absolut impropriu destinației sale normale;
- c. poate fi exercitată atât de cumpărător cât și de către cel căruia acesta i-a vândut, la rândul său, bunul.

17. Vânzarea este anulabilă dacă prețul:

- a. este derizoriu în sensul că a fost stabilit fără intenția de a fi plătit;
- b. nu a fost stabilit în termen de un an de la încheierea contractului de vânzare, iar părțile nu au convenit vreun mod de determinare a prețului;
- c. este atât de disproporționat de mic față de valoarea bunului, încât este evident că părțile nu au urmărit să încheie o vânzare.

18. Dacă prețul este fictiv înseamnă că:

- a. vânzarea este nulă, iar nu anulabilă;
- b. acesta a fost stabilit fără intenția de a fi plătit;
- c. este atât de disproporționat față de valoarea bunului, încât este evident că părțile nu au urmărit să încheie o vânzare.

19. În cazul contractului de mandat, dubla reprezentare:

- a. duce la nulitatea contractului încheiat de mandatar;
- b. poate duce la anularea contractului încheiat de mandatar în anumite ipoteze;
- c. este valabilă întotdeauna.

20. În cazul mandatului fără reprezentare:

- a. terțul care contractează cu mandatarul are și raport juridic cu mandantul;
- b. mandantul se poate substitui mandatarului, pentru exercitarea drepturilor de creanță născute din executarea mandatului, doar dacă și-a executat propriile obligații față de mandatar;
- c. în situația substituirii făcute de mandatar, mandantul are întotdeauna acțiune directă împotriva persoanei pe care și-a substituit-o.

21. În materia nedemnității:

- a. nedemnul, moștenitor rezervatar, nu poate culege nici măcar rezerva succesorală;
- b. nedemnitățile de drept poate fi constatată și anterior deschiderii moștenirii;
- c. nedemnitățile judiciare poate fi înlăturată prin amnistie sau grațierea nedemnului.

22. Aparțin clasei a IV-a de moștenitori:

- a. străbunii defunctului;
- b. nepoții de frate ai defunctului;
- c. frații și surorile bunicilor defunctului.

23. În materia moștenirii legale, vărul defunctului:

- a. nu poate veni la moștenirea lui *de cuius* prin reprezentare;
- b. nu este înlăturat de la moștenire de copilul nepotului de frate al defunctului, indiferent dacă acesta vine la moștenire în nume propriu sau prin reprezentare;
- c. dacă vine la moștenire în concurs numai cu soțul supraviețuitor al defunctului are dreptul să culeagă 1/3 din moștenire.

24. În materia reprezentării succesoriale, poate avea calitatea de reprezentat:

- a. soțul predecedat;
- b. vărul primar al defunctului, decedat în același timp cu defunctul;
- c. fratele nedemn al defunctului.

25. Dacă moștenirea lui *de cuius* este acceptată de soțul supraviețuitor, mama defunctului și doi frați ai defunctului, moștenirea se împarte după cum urmează:

- a. soțul supraviețuitor va primi 1/3 din moștenire;
- b. mama defunctului va culege 1/5 din moștenire;
- c. fiecare frate va primi câte o cotă de 1/6 din moștenire.

26. Cererea de arătare a titularului dreptului poate fi formulată:

- a. cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;
- b. numai de către pârât;
- c. inclusiv în apel dacă există acordul expres al părților.

27. Spre deosebire de lămurirea hotărârii, completarea hotărârii:

- a. se poate realiza din oficiu;
- b. se soluționează în camera de consiliu;
- c. se soluționează prin hotărâre separată.

28. În procesul civil, conflictul de competență:

- a. ivit între două judecătoria aflate în circumscripția unor curți de apel diferite se soluționează de Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b. ivit între o curte de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție se soluționează de Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- c. se ivește atunci când două instanțe se declară necompetente să soluționeze o cauză.

29. În cazul judecății în complet de divergență:

- a. când divergența nu privește soluția ce trebuie dată întregii cauze, după judecarea chestiunilor rămase în divergență, completul care a judecat înainte de ivirea ei va putea continua judecarea cauzei;
- b. dezbaterile vor fi reluate asupra chestiunilor rămase în divergență, fără posibilitatea administrării unor probe noi;
- c. membrii completului de divergență nu au dreptul de a reveni asupra părerii lor care a provocat divergența.

30. Spre deosebire de cererea de intervenție accesorie, cererea de intervenție voluntară principală:

- a. în legătură cu aceasta, instanța se va pronunța asupra admisibilității în principiu a intervenției;
- b. nu poate fi formulată în căile de atac extraordinare;
- c. poate să privească numai dreptul dedus judecății.

31. Desistarea:

- a. este o cauză de nepedepsire cu caracter personal;
- b. intervine după săvârșirea faptei;
- c. este posibilă în cazul tentativei perfecte.

32. În cazul concursului de infracțiuni:

- a. pot fi săvârșite numai infracțiuni de pericol;
- b. toate infracțiunile se săvârșesc cu intenție;
- c. toate infracțiunile pot fi săvârșite din culpă.

33. Primul termen al pluralității intermediare:

- a. poate fi o infracțiune a cărei pedeapsă a fost executată;
- b. poate fi o infracțiune amnistiată;
- c. poate fi o infracțiune pedepsită cu închisoarea de un an.

34. Instigarea:

- a. absoarbe complicitatea;
- b. se poate realiza și din culpă;
- c. se poate realiza ulterior săvârșirii infracțiunii.

35. Pedepsa accesorie se execută:

- a. în timpul executării pedepsei principale a amenzii;
- b. în timpul executării pedepsei principale privative de libertate;
- c. după executarea pedepsei închisorii.

36. Degradarea militară poate fi dispusă numai dacă soluția pronunțată este:

- a. condamnarea;
- b. renunțarea la aplicarea pedepsei;
- c. amânarea aplicării pedepsei.

37. Sunt circumstanțe atenuante judiciare:

- a. săvârșirea infracțiunii în stare de provocare;
- b. acoperirea integrală, în cursul urmăririi penale, a prejudiciului material cauzat prin infracțiunea de tâlhărie;
- c. eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea consecințelor infracțiunii.

38. Fapta comisă din culpă este infracțiune:

- a. numai dacă legea prevede expres aceasta;
- b. dacă făptuitorul urmărește rezultatul;
- c. numai atunci când este comisă printr-o acțiune.

39. În cazul renunțării la aplicarea pedepsei:

- a. se aplică infractorului un avertisment;
- b. se poate impune infractorului obligația de a presta o muncă în folosul comunității;

c. inculpatul este supus interdicțiilor, decăderilor sau incapacităților ce decurg din infracțiunea săvârșită.

40. Infracțiunea continuată:

- a. poate fi săvârșită cu forma de vinovăție a culpei;
- b. poate fi reținută în cazul existenței unor forme agravate sau atenuante ale aceleiași infracțiuni;
- c. nu poate fi reținută dacă subiectul activ are calitatea de autor la unele acte materiale și instigator la alte acte materiale.

41. Lovirea:

- a. exercitată de profesor asupra elevului în timpul orelor de curs constituie infracțiunea de abuz în serviciu;
- b. dacă este săvârșită din culpă și cauzează leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile de îngrijiri medicale, constituie infracțiunea de vătămare corporală din culpă;
- c. dacă este săvârșită din culpă și cauzează leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile de îngrijiri medicale, de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice constituie infracțiunea de vătămare corporală din culpă, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică.

42. Nu este susceptibilă de a fi comisă în coautorat:

- a. favorizarea făptuitorului;
- b. nedenunțarea;
- c. luarea de mită.

43. Se urmărește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a. lipsirea de libertate în mod ilegal;
- b. șantajul;
- c. violarea de domiciliu.

44. Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:

- a. poate fi absorbită în infracțiunea de viol;
- b. nu poate intra în concurs cu infracțiunea de viol;
- c. nu poate absorbi infracțiunea de amenințare.

45. Cel care promite făptuitorului că îl va ajuta să transporte lucrurile pe care acesta urmează să le sustragă va răspunde în calitate de:

- a. coautor la infracțiunea de furt;
- b. complice la infracțiunea de furt;
- c. autor al infracțiunii de tănuire.

46. Subiect activ al infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale:

- a. poate fi doar un funcționar public;
- b. nu poate fi o persoană juridică;
- c. poate fi orice persoană.

47. Omorul:

- a. va fi calificat în varianta comiterii din interes material, atunci când făptuitorul își ucide prietenul pentru a ascunde săvârșirea unei infracțiuni de tâlhărie, însă după moartea acestuia obține un folos material;
- b. săvârșit prin cruzimi va avea drept consecință reținerea în sarcina făptuitorului și a circumstanței agravante prevăzute la art. 77 lit. b, teza I din C.pen, săvârșirea infracțiunii prin cruzimi;
- c. poate fi calificat în varianta omorului săvârșit pentru a înlesni săvârșirea unei alte infracțiuni, chiar dacă autorul infracțiunii scop va fi o altă persoană.

48. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală în cazul:

- a. infracțiunii de înșelăciune;
- b. infracțiunii de vătămare corporală săvârșită asupra unui membru de familie, pentru care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu;
- c. infracțiunii de lovire sau alte violențe.

49. Infracțiunea de tâlhărie:

- a. se va reține în concurs cu lipsirea de libertate în mod ilegal atunci când autorul depozitează victima de bijuteriile pe care le purta și în acest timp, prietenul lui o imobilizează pe victimă și o ține strâns până când autorul reușește să îi ia toate bunurile de valoare;
- b. se va reține în formă calificată atunci când autorul, pasager al unui taxi, agresează fizic șoferul și îi sustrage banii obținuți din încasări;
- c. se va reține în concurs cu amenințarea atunci când după amenințarea victimei cu cuțitul pe care i l-a pus la gât pentru a-i sustrage portofelul, aceasta a scos din buzunar, banii pe care îi avea și i-a dat făptuitorului.

50. Infracțiunea de violare de domiciliu:

- a. nu poate fi săvârșită prin inacțiune;
- b. poate fi săvârșită chiar dacă făptuitorul este proprietarul locuinței;
- c. există atunci când făptuitorul, prin fereastra deschisă a introdus mâna în locuința victimei.

51. În ceea ce privește măsura reținerii:

- a. poate fi dispusă și în cazul în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală;
- b. poate fi dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare;
- c. dacă suspectul a fost reținut după ce a fost adus cu mandat de aducere în vederea audierii, din durata reținerii se va scădea durata de timp în care el s-a aflat sub puterea acelui mandat.

52. Reprezintă acte procedurale:

- a. punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b. executarea unui mandat de aducere;
- c. declararea contestației.

53. Judecătorul de cameră preliminară verifică dacă:

- a. instanța a fost legal sesizată prin rechizitoriu sau prin acord de recunoaștere a vinovăției;
- b. rechizitoriul este fundamentat pe probe suficiente, apte să conducă la o soluție de condamnare;
- c. probele au fost loial obținute în cursul urmăririi penale.

54. Acțiunea penală poate fi pusă în mișcare:

- a. și de persoana vătămată prin infracțiune;
- b. și de instanța de judecată;
- c. prin declarația orală a procurorului, în cazul infracțiunii de vătămare corporală săvârșită de către inculpat asupra unui martor, în timpul audierii acestuia.

55. Procedura în cazul recunoașterii învinuirii:

- a. nu poate fi aplicată și infractorilor minori;
- b. este condiționată de încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției între procuror și inculpat;
- c. presupune că limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul amenzii cu o pătrime.

56. În ceea ce privește percheziția domiciliară:

- a. necesită în prealabil, începerea urmăririi penale cu privire la faptă;
- b. nu necesită autorizare din partea judecătorului de drepturi și libertăți în faza urmăririi penale, dacă persoana, al cărei domiciliu urmează a fi percheziționat, își dă consimțământul;
- c. în cazuri urgente poate fi dispusă și de către procuror.

57. Sunt mijloace de probă:

- a. informațiile care rezultă din declarațiile unei persoane;
- b. înscrisurile;
- c. supravegherea tehnică.

58. Instanța va dispune achitarea inculpatului:

- a. atunci când acesta s-a împăcat cu persoana vătămată în cursul judecății;
- b. atunci când se constată că inculpatul a comis fapta în stare de necesitate;
- c. dacă a intervenit prescripția răspunderii penale.

59. În ceea ce privește ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale:

- a. aceasta este supusă confirmării procurorului ierarhic superior în termen de 3 zile;
- b. poate fi emisă în aceeași zi în care s-a dispus începerea urmăririi penale;
- c. aceasta se poate emite și de către organul de cercetare penală care efectuează urmărirea penală.

60. Urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror în cazul infracțiunilor:

- a. de tâlhărie care a avut ca urmare moartea victimei;
- b. de ucidere din culpă;
- c. pentru care competența de judecată în primă instanță aparține tribunalului.